

underkaste sig en konsultation, der skal gentages hvert år, så længe de kvantitative restriktioner opretholdes. Såfremt Organisationen efter disse konsultationer finder, at restriktionerne anvendes på en sådan måde, at de truer med at forvolde eller forvolder skade for en anden kontraherende Parts handel, skal den ifølge § 4 e) henstille, at de pågældende restriktioner inden for en vis frist bringes i overensstemmelse med Overenskomstens bestemmelser. Foretager det pågældende land ikke indenfor den angivne frist de nødvendige korrektioner, kan Organisationen fritage enhver kontraherende Part, hvis handel er skadet, fra forpligtelser i det omfang, der under de givne omstændigheder må anses for at være passende. I § 4 e) bestemmes det, at Organisationen under konsultationerne skal tage hensyn til, om told, statshandel eller tilsvarende hindringer for eksporten til andre kontraherende Parter er medvirkende årsager til vedkommende lands betalingsbalancevanskeligheder.

Artikel XIV om undtagelser fra reglen om ikke-diskrimination er ved revisionen blevet væsentligt forenklet, og adgangen til at anvende diskriminerende restriktioner er blevet indskrænket således, at man kun har bibeholdt adgangen for en kontraherende Part til at diskriminere på en måde, der har tilsvarende virkninger som valutarestriktioner, den kontraherende Part på dette tidspunkt har tilladelse til at anvende i henhold til Overenskomsten om Den Internationale Valutafond. Alle kontraherende Parter, som diskriminerer i henhold til artikel XIV, skal som hidtil fra tid til anden rådføre sig med Organisationen derom.

Der blev på revisionssamlingen vedtaget to dispensationsordninger, der vedrører reglerne om kvantitative restriktioner. Disse har ikke form af protokoller, men af beslutninger af DE KONTRAHERENDE PARTER, og de er trådt i kraft ved vedtagelsen.

Den ene af disse dispensationer indrømmedes USA. I henhold til denne kan USA dispensere fra bestemmelserne i den gældende artikel II og artikel XI i den udstrækning, det er nødvendigt for at hindre en konflikt med disse bestemmelser i tilfælde, hvor den amerikanske administration efter pristøttelovgivningen for landbrugsvarer skal træffe foranstaltninger til en begrænsning af importen. Der er i de kontraherende Parters beslutning fastsat visse procedureregler, som USA skal iagttage, såvel i forbindelse med allerede eksisterende som ved iværksættelsen af nye importrestriktioner.

Den anden dispensationsordning tager sigte på en afhjælpning af overgangsvanskeligheder, der kan opstå i forbindelse med ophævelsen af import-

restriktioner, som har været opretholdt af betalingsbalancehensyn gennem en længere periode.

For at opnå dispensation må en række forudsætninger være opfyldt. Restriktionerne skal have været i kraft uden afbrydelse siden 1. januar 1955, det skal endvidere godtgøres, at en pludselig ophævelse ville forårsage alvorlig skade for en indenlandsk erhvervsgren, som er blevet beskyttet gennem opretholdelse af de pågældende restriktioner, og at en midlertidig forlængelse af restriktionerne er nødvendig for at gøre det muligt for den pågældende erhvervsgren at tilpasse sig til den situation, der vil opstå ved fjernelsen af restriktionerne. Desuden skal det godtgøres, at det ikke er praktisk muligt at gribe til andre hjælpeforanstaltninger, som er i overensstemmelse med GATT. Endelig skal det sandsynliggøres, at der i betragtning af de foranstaltninger, der allerede er truffet og vil blive truffet, er rimelig udsigt til en endelig ophævelse af restriktionerne indenfor et forholdsvis kort tidsrum. Såfremt et medlemsland opnår dispensation, påtager det sig samtidig visse forpligtelser med hensyn til sin almindelige politik på dette område og til årligt at rapportere til Organisationen om dispensationens fortsatte berettigelse. Ifølge ordningen kan dispensationer ikke indrømmes efter den 31. december 1957, og en sådan dispensation vil højst kunne gælde i fem år fra den dag, den gives.

3. Ændringer i artiklerne XVI—XXIII.

Artiklerne XVI—XXIII i den gældende Overenskomst indeholder bestemmelser om subsidier, statshandelsforetagender, regeringsbistand til økonomisk udvikling og genopbygning, nødforanstaltninger overfor indførsel af enkelte varer, almindelige undtagelser og sikkerhedsundtagelser, rådslagning samt ophævelse eller forringelse af rettigheder.

Artiklerne XIX om nødforanstaltninger overfor indførsel af enkelte varer, XX om almindelige undtagelser og XXI om sikkerhedsundtagelser undergår ikke væsentlige ændringer.

De gældende bestemmelser om subsidieordninger i artikel XVI pålægger de kontraherende Parter, der anvender sådanne, at give meddelelse herom og at rådføre sig med andre interesserede medlemslande. Den gældende artikel XVI indgår i den reviderede artikel som afsnit A. Hertil er føjet et nyt afsnit B, der indeholder særlige bestemmelser om eksportsubsidier. Afsnittet indeholder et sæt regler for råvarer og landbrugsvarer, hvorefter eksportsubsidier for sådanne varer ikke må anvendes på en sådan måde, at det pågældende land derved opnår mere end en rimelig andel af verdensmarkedet be-